

Тороп С.О.

Біолог

м. Нікополь, Україна

[Біографія](#)

Малюнок автора

Матеріал надано в авторській редакції **Бобер європейський (Castor fiber)**

Судячи з відомостей, які дійшли до нас, ще в 30-х роках ХІХ ст. в Дніпровських плавнях зустрічалися бобри. Встановити точний час їх зникнення унаслідок відсутності необхідних документів у край скрутно. Швидше за все, в другій половині ХІХ ст. ці тварини в наших краях вже не зустрічалися. Доказом цього припущення служить той факт, що Бобровий острів і Боброве урочище на той час дістали нові назви. Судячи з усього, бобри мешкали в основному в північній частині Дніпровських плавнів, а також в найбільш глухих їх куточках.

Зазвичай вони просто викопували собі нори в обривистому крутому березі. Вхід в них знаходився під водою. У болотистих і часто підтоплюваних місцях бобри будували високі (до 1-2 м) висотою хатки. В якості будівельного матеріалу вони найчастіше використовували вільху чорну і осику. Ці дерева в ту пору широко зустрічалися по берегах річок як в Кінських, так і у Базавлуцьких плавнях. Річкові будівельники валили дерева, перегризаючи їх тонкі стовбури 9-10 укусами. Відгризені шматки вони переносили в зубах до місця будівництва і встромляли їх гострим кінцем в дно. Інші елементи конструкції вони укладали так, щоб їх не унесло течією. Для вірності хатку скріплювали глиною або мулом.

Фото: www.redbook.ru

Обгризені бобрами гілки дерев

Фото: www.redbook.ru Довжина дорослого бобра складає 115-120 см, вага - 20-30 (іноді 40-45) кг. На хвіст припадає 15-18 см від загальної довжини, а ширина його складає до 17-18 см. Бобри відмінно плавають, відштовхуючись від води своїми сильними задніми кінцівками і розвиваючи швидкість до 10 км/год. На задніх лапах тварини

знаходяться плавальні перетинки. У відмінності від задніх, передні лапи бобра позбавлені перетинок, та зате озброєні довгими сильними кігтями для копання землі. Ними він носить гілки і глину, притискаючи їх до нижньої щелепи, а також відштовхує всякі перешкоди, коли плаває.

Для водонепроникності хутра бобер змащує шерсть маслянистою речовиною зі своїх залоз. Від холоду його рятує густий шар жиру і густа шерсть, яку він підтримує в ідеальному порядку, розчісуючи роздвоєними кігтями на задніх лапах. Бобри живуть сім'ями. У деяких місцях вони будують справжні греблі на невеликих річках і струмочках, а коли рівень води підвищується - без всякої небезпеки перебираються по воді до дерев. Іноді ці тварини проривають довгі вузькі канали. У травні-червні самка народжує 3-4 дитинчат. Зимують бобри проводять в норі. Живляться вони корою, молодими пагонами дерев і кущів, кореневищами рослин.

Поширення бобра у часи Дніпровських плавнів (початок ХІХ ст.)

У ХІХ ст. бобри ледь не загинули завдяки моді на їх хутро. На щастя, терміново були прийняті охоронні заходи, та тварин вдалося врятувати. До другої половини ХХ ст. вони у багатьох місцях так сильно розплодились, що стали шкодити людям, затопляючи поля, дороги і лісові угіддя. Щоб уникнути відстрілу, тварин стали відловлювати і переселяти у більш глухі місця.

Цікаві факти

- Предки бобрів з'явилися на Землі 5 млн. років тому і могли посперечатися своїми розмірами з ведмедами. Близько 10 тис. років тому в Північній Америці жив велетенський бобер, останки якого уперше виявили в 1937 р. в штаті Огайо (США). Судячи з останків велетенського бобра, які зберігаються в музеї м. Чикаго (США), вони досягали в довжину 2,7 м.

- Одного разу в штаті Нью-Хемпшир (США) знайшли побудовану бобрами греблю завдовжки в 1 200 м! За нею знаходилося 40 їх хаток.

- Бобри запасують гілки дерев і затягують їх у свою підводну комору поряд з хаткою. Взимку вони живляться їх корою, добираючись до комор по підводному тунелю, якщо на поверхні утворюється лід. Взимку в хатках бобрів буває так тепло, що в люті морози видно, як над ними клубочиться пара.

Бобер з об'язковою гілкою **Фото:** www.ecology.md

Фото: www.photos.ru

Фото: www.ecology.md

Ураза Бобер (Castor fiber) європейський (Castor fiber) **Пожалуйста** на сайт обов'язкове